

μοι προσφέρεις κράτησέ το ἵνα πῆς εἰς ὑγίαν τῶν ἀνδρείων συναδέλφων σου.—Πολύ καλά, Πάπα μου, ἐπνευλαβεν ὁ στρατιώτης, ὑπάγω ἀμέσως εἰς τὸν πνευματικὸν τοῦ τάγματος, καὶ αὐριον τὸ πρωὶ θέλω εὑρεθῆ εἰς τὴν ὠρισμένην θέσιν (au poste). » Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἔφερεν ἐκ νέου τὴν δεξιάν εἰς τὸ μέτωπον, ἐστράφη πρὸς δεξιὰ καὶ μετ' στρατιωτικὸν ἔθιμα ἐξῆλθεν. Τὴν δὲ ἐπαύριον τὸ πρωὶ παρευρέθη εἰς τὴν λειτουργίαν, καὶ μετέλαβε τῶν μυστηρίων διὰ χειρὸς τοῦ Πάπα αὐτοῦ.

ΖΩΟΚΤΟΝΙΑ. Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς Γερμανικῆς τινος ἐφημερίδος, ἐν διαστήματι δύο ἐτῶν ἐφονεύθησαν ἐν Βιέννῃ τῆς Αὐστρίας ἕνεκα φυσιολογικῶν δοκιμῶν 56,000 ζῶα διλ. 20,000 κυνῶν, 15,000 γαλῶν, 10,000 κουνίκλων, καὶ 5,000 μεγάλων μαστοφόρων.

I. ΔΕ-ΚΙΓΛΛΛΑΣ.

ΠΟΙΗΣΙΣ.

ΕΠΙΚΛΗΣΙΣ ΕΙΡΗΝΗΣ.

—ο—

Εἰρήνα βιοσσόος Κόσμω Θεά.
 Ἄνασσα σκάπτρον ἔχοισα τασόν δε,
 Ὅσσον γὰς ἀπο οὐρανόν δε ἐν τί
 Αἰθέρας ὕψος.
 Σὸν θρόνον ἐν φύσει ὄντος ἰδρῦσα
 Παντός, ἢ Σεῦ δεικνυς ἀγαπῶς νόμους,
 Ὡς ἡ Θεός, παχρόοις ἐνὶ πτυχαῖς
 Ἰριδος δίας.
 Εἰρήνα, μάκισρα Θεοῦ Πνοά,
 Ἡ βροτοῖς ἐπιγας ἀγήρω βίω
 Θύραν· μὲν κλυθί τ' εὐχᾶς εἰποτέ τοι
 Σὸν κελόν εἶδος
 Φιλεῦσ', ἐμαυτῇ Σὰς συβάσθην βουλάς
 Δρῶσ' ὅ,τι σῶματι ψυχᾷ τε κρατεῖ·
 Σεῦ δ' ὦρ' ἀσινῆ, μάχας σῶζον αἰνάς.
 Δός δέ μοι χάριν —
 Τρέψον τὴν ἡμερόεσσαν ὅπα
 Πρὸς τὴν δε γᾶν, λεῦσόν τ' εὐμενεῖ θυ-
 μῷ τσόν Κράτος, δοθέντοι θεόθεν
 Ὅφρα φυλάσσης!
 Λεῦσον τῆς εἵνεκεν δυσφορίας
 Οἶον πνεῖ μαλερόν δεινόν τ' ἄημα
 Γᾶ, μόρον δ' ὑπερφίαλον βροτοῖς δρῶν
 Ὅξεῖ χαλκῷ·
 Λεῦσον! φάνηθι τ' ἄμμι τοιῆδ' εὐή-
 ρατος καλά, ὡς αἰεὶ δὴ πέρασσο
 Τᾶ γᾶ, τσάν δ' ἀπειρέσιον ἔδος
 Οὐτι λιποῖσα,
 Ἴση γὰρ εἰ Θεῷ Σῶ γεννατῆρι,
 Ὡ θρόνος ἐντὶ Κορυφᾷ ὠρανῶ,
 Οὐ μὴν Τοῦ στέρειτ' ἐν χρόνῳ ταῦτῳ Γᾶ,
 Στέρνα τε ἄλός.
 Φάρος δ' ἀπ' ὀμῶν φορεῦ σ' ἀγίρσον
 Σῶν γλαφυράων σφυρῶν ὑπερῆκον,

Ἐβας· Σῆς δ' εὐμελῆος ὁπὸς δεύειτ'
 Οὐτις μερόπων,
 Κάλλους τε Σοῦ. Αὐτίκα γὰρ τις βοτήρ
 Ἐοῖς ἐνὶ σκκοῖς ἄγων πίονα
 Μῆλα, ἢ νομῶ, Σῆς εἶχετ' αὐδῆς·
 Τῶδῃ κέαρ δν
 Πίμπλατ' ἡδείας ἀγκυῆς τ' ἔερσης
 Ὡς ἀμόμονος γλάγους κείνων μασδοῖ,
 Βαῖν' ἀδεῆς τ' ὄρων βύσσης, ἄλός δ' ἱ-
 λιβάτοις ἀκταῖς·
 Γᾶς τε παμθουτεῖρας πόνητρον λάτρας
 Δέγμενος τῆς κυανᾶς ὁπὸς φίλ-
 τρον, ἔκυπτεν ἐς πόνων ταμείον ἔων
 λῆϊον μέγα
 Μειδιάων, ἔλπετο γὰρ ἀμήσειν
 Ἡ ἐν δρεπάνῃ ξανθοῖς κορήμβους·
 Παῖς δὲ πουλύβουλος παναιόλου Ἐρ-
 μοῦ Χάριτι Σῆ
 Βαῖν' ἀκίνδυνος γᾶν θ', ὑγρά κέλευθα
 Πλήσων ἐοὺς εὐπλεκέας θυλάκους
 φίλου χρυσοῦ, βράθος θ' ἔων κηδέων,
 Χάρμα τ' ἀνδράσι.
 Μουσάων δ' αὖ ἀγλαῶν εὐψυχος μύ-
 στης, ἤρεμος, τ' ἀπο θλιβόντων ταρα-
 χων, ἐοῖς ἐνὶ παγκλύτοις τεμένεσ-
 σιν ἦτο ἔρδων
 Ἐὸν θέσκελλον ἔργον, τρέφων φάος
 Ὅκε βροτοῖς νόον φασίνοι, ἄνθη τ'
 Τῶν κέαρ κοσμεῦντα· Τῆς γὰρ χειρὸς
 Εἶχετο φίλος.
 Αἴγις τ' ἀμβροτος Σεῦ ἐὸν σκέπε κράς·
 Τοιῆδε τοίνυν καὶ νῦν φάνηθ' ἄμμι,
 Πικράς τε βροτοῖς, χθονογηθεῖς μελε-
 δῶνας ἀπωσον!
 Κυδίστων δ' Ἀνάκτων μεγάλων τὰς γᾶς
 Λῦσον πυκινὸν μεριμνάων νέφος,
 Ὅκ' ἐν τᾷ γᾶ φύλοπιν σκαδάει αἰ-
 νὴν βροτολοιογόν τ'.
 Πλήσόν δε τῶν Βασιλῆιον Κῆρ Σῆς
 Χάριτος φίλης, Σφετέρην τε ὅπα
 Χεῦσον ἀμφὶ τῆς μελιρρύτῳ αὐ-
 δῆς, κάλλυνόν τε·
 Ἐλθέ τε δὴ παμφανόωσα πᾶσα
 Τῶν ἐπὶ κλυταῖς κεφαλαῖς, μέγα τ' ἄ-
 γουσα κῦδος Σφετέροις σκάπτροις. Ἄμμι
 Δός κέλος, ὡς πρὶν
 Βήμεναι τὰν θειοφιλέα ἡδόν,
 Τῆ γ' οἶόν τε γᾶν ὠρανῶ πελάσαι·
 Κλυθί μοι τὰ δ', Εἰρήνη· Ἄσω δέ Σ' ἐγὼ
 Σθεῖνός μοι ὄσσον.

Σ. Α.

ΕΛΕΓΕΙΟΝ

Ἡ ὁ ἀτυχῆς φιλελεύθερος.

—ο—

Πρωϊαν κ' ἐσπέραν στὸν τάφον Σου φθάνω
 Ὡ φίλη! καὶ κλαίω, καὶ μόνος θρηνηῶ.

Τὸ δάκρυ μου πίπτει ἔς τὴν πλάκα ἐπάνω—
—Τὸ στήθος Σου ὅμως ὡς πρὶν δὲν κινῶ!

—ο—

Νεκρὰ οἶμοι! κείσαι — ἢ μὴν ἀπατώμαι;
Μὴ ζῆς ἐκ τοῦ Κόσμου φυγοῦσα ἀγνή.
Μὴν ἴσαι ἔς τὰ ὄρη... Ἐκεῖ ὦ! πλανῶμαι
Πλὴν μάτην ἤχουσιν οἱ κοῖλοι κραυγαῖ.

—ο—

Ἢ μὴ ἐνῶ ἦτον ἡ θάτις ὀργίλη
Πλασίον της ἤλθες καὶ κῶμ' ἀλυμυρὸν
Ἀγρίως συρίττον Σ' ἐρρόρυσσε, φίλη!
Καὶ ἄταφος κῆσαι εἰς βῆθος ὑγρῶν;

—ο—

Θεέ μου! παράρρων εἰς τὴν θάλασσαν τρέχω
Σ τὸν στόνον της τείνω θλιμμένον τὸ οὖς,
Αὐτὸν τὸν ἴδικόν Σου ν' ἀκούσω προσέχω,
Πλὴν μόνον τοῦ στήθους μ' ἀκούω λυγμούς.

—ο—

Ἢ μὴ Σ' ἤρπασέ τις Δελφίν λευκοπτέρνῃ
Στὰ δρύϊνα νῶτα, κ' ἀπῆλθες μακρὰν;
Σημεῖα ὑψόνω εἰς ὄλα τὰ πέριξ
Τὰ πλοῖ' ἀγγελίαν μοι δίδουν λυγρὰν!

—ο—

—Ἀπέθανες, φίλη! Κ' ἐδῶ λοιπὸν κείσαι
—Ἦ! Σ' ἔθραψα μόνος! καὶ πῶς ὁ μωρὸς
Σ τοὺς θρήνους μου τώρα ζητῶ νὰ κινήσαι;
—Ἦ! τί ἐνθυμοῦμαι—τί Κόσμος σκληρὸς!

—ο—

Ὡς ἤνοιξα τ' ὄμμα εἰς τὸ φῶς τοῦ ἡλίου
Εὐθὺς τ' ὄνομά Σου μὲ εἶχε δοθῆ,
Κ' ἀκόμ' εἶχ' ἀκούσαι ἐκ κοίτης νηπίου,
Μ' ἐμὲ ἡ ζωὴ Σου πῶς θέλει δεθῆ!

—ο—

Καὶ ὅτε ἡ νέα μοι ἦλθ' ἡλικία
Στὸ πρῶτόν μου βλέμμα μ' ἀπῆντησες Σὺ,
Μ' ἐμάγευσσε, φίλη! ἡ ὄψις Σ' ἡ θεία,
Τὸ ἔμπυρον ὄμμα! ἡ κόμ' ἡ χρυσῆ!

—ο—

Κ' εὐθὺς ἡ ψυχὴ μου ἐδόθ' εἰς δεήσεις,
Κ' ἡ γλῶσσά μου ὄρκον ἀγῆκε σεπτ' ἴν!
Μὲ Σὲ εἰς τὴν γῆν μας νὰ ζήσω, ἂν ζήσης!
Μαζύ σου καὶ ἄδην νὰ ἴδω φοικτόν.

—ο—

Τὸ ὅμοιον εἶπαν τ' ἀγνά Σου τὰ χεῖλη!
Καὶ πλέον εἰς τὴν νέαν Σὺ μ' εἶζες ψυχὴν.
Στὸν ὕπνον μου μόνη ἡ θεά Σ' ὠμίλει!
Καὶ εἶχον Σὲ μόνην εἰς τὰ ἔργα μ' εὐχὴν.

—ο—

Πλὴν οἶμοι! μοὶ ἦτον πικρῶς πεπρωμένον.
Τὸ ὄμμα μου μόνον νὰ χαίρη μὲ Σέ!

Πολέμαι χεῖρες βραχί! κρατημένον
Μὲ εἶχον, καὶ ὦραι ποτὲ αἱ χρυσαὶ

—ο—

Δὲν ἤλθον, ὦ! ταῦτα τὰ δύστινα χεῖλη
Τὸ ὄμμα Σου ὥστε τ' ἀγνὸν ν' ἀσπασθοῦν!
Καὶ μ' τ' αἱ κρινώδεις Σου χεῖρες, ὦ φίλη,
Ποτὲ στὰς παλάμας μ' αὐτὰς νὰ κλεισθοῦν.

—ο—

Μαινόμενος τότε, καὶ ὄλος πῦρ πνέων
Ἄντιον ὀρμήθην τοιαύτων ἐχθρῶν!
Τὸ στήθος μου εἶδον γενναίως παλαῖον...
Τί θέαμα ὅμως φρικώδες, οἰκτρόν!

—ο—

Ἐμπρὸς τῶν ποδῶν μου Σὲ εἶδον κειμένην
Ἦγρὰν, καὶ μὲ χεῖλη κλειστὰ κ' ὀφθαλμούς
Σὲ εἶδον, ὦ! φρίκη, ψυχρὰν νεκρωμένην!
Κ' ἐγὼ συνησθάνθην θανάτου παλμούς!

—ο—

Καὶ Σ' ἔθραψα μόνος ἔμπρὸς τῶν ἐχθρῶν μου!
Καὶ, οἶμοι! πῶς ἔτι ἐγὼ εἰς τὴν ζωὴν;
Παρέβην τὸν ὄρκον, ὦ! πῶς, τὸν θερμὸν μου
Τὴν βέβηλον πνέων τοῦ κόσμου πνοήν.

—ο—

Τὸ πᾶν μ' εἶναι μαῦρον! τὸ πᾶν φέρει πόνον
Νὰ Σ' ἴδω καὶ πάλιν δὲν μένει ἐλπίς!
Ποτέ... ν' ἀποθάνω! — Ἐκδίκησιν μόνον
Ἐνόσω μοὶ μένει ἐσχάτη βανίς!

—ο—

Εὐθὺς ν' ἀποθάνω, ὦ φίλη μ' ἀγία!
Κ' ἂν ἴσαι στὸν τάφον ἐδῶ νὰ ἐμβῶ!
Ἄν ὅμως ἀπέπτως εἰς δώματα θεία...
— Θεέ ἐκεῖ κάμε κ' ἐγὼ ν' ἀναβῶ!

Σ. Δ.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ.

Σελ. 90.	στίχ. δεξιὰ,	στίχ. 12.	ἀντὶ ἐναργείας, γρ. ἐνεργείας.
»	»	» 28.	ἀντὶ ἐναργείας, γρ. ἐνεργείας.
Σελ. 91.	»	» 11.	ἀντὶ ἐκείνης, γρ. ἐκείνας.
»	»	» 29.	ἀντὶ ἐξαγωγῆς, γρ. ἐπαγωγῆς.
»	»	» 36.	ἀντὶ ἐξαγωγῆς, γρ. ἐπαγωγῆς.
»	»	» 40.	ἀντὶ τοιαυτοτρόπως, γρ. τοιαυτοτρόπως.
»	»	» 47.	ἀντὶ ἐξαγωγικῆς, γρ. ἐπαγωγικῆς.
Σελ. 93.	»	» 2.	ἀντὶ ὄν, γρ. ὄν.